

fang at faae den rigtige Grundsætning i saa Henseende bragt til Anvendelse. Derimod er jeg fuldkommen enig i, at man prøver paa at arbejde hen derimod, om ogsaa kun med smaa Skridt. — Der er stillet et Endringsforslag af flere ærede Medlemmer, som gaaer ud paa at give et Tilskud af 4000 Rb. til Industri-udstillingens Fremme i Kjøbstæderne. Dette Forslag holder sig til den Middelvei, som jeg omtalte som den, der vistnok vilde være den rigtigste i den nærværende Tid. I den Overbeviisning, at søre Kjøbstæder, i det Mindste flere af dem, ere i en uheldig Forfatning i flere Retninger, og at man der er i en nedtrykt Stemning, mener jeg, at det vilde være hensigtsmæssigt, at Rigsdagen forsøgte, om den paa nogen Maade kunde hjælpe dem til deres egne Kræfters bedre Udvikling og til nogen Trøst i deres nedtrykte Stemning. Jeg er ikke af den Tro, som maaskee deles af Flere, at det virkelig vil være radicale Midler, som her anvendes, og at de ville gjøre den store Nytte, som man tilsigter; men jeg troer, at det er hensigtsmæssigt, at Rigsdagen viser, at den har et aabent Øre for de Klager, der lyde, og at den gjerne vil imødekomme de Fordringer, der gjøres, for at det kan blive indlysende for Kjøbstæderne selv, der gjøre Fordringerne, at det dog var urimelige Fordringer, man stillede, og at man derfor ikke skal være misfornøiet, naar man for Fremtiden ikke tager Hensyn til sige Begjæringer. Kunde vi ved disse 4,000 Rb. opnaae en saadan rigtig Erkjendelse fra Kjøbstædernes Side, vilde jeg sige, at den var billig kjøbt. Jeg maa, da der til dette Endringsforslag er stillet nogle Underendringsforslag, hytte et Par Ord endnu. Naar man vil komme Kjøbstæderne til Hjælp af de Grunde, som ere blevne anførte af flere ærede Talere, nemlig af Hensyn til Industriens Fremme for nærværende Tid og for derved at opbjaelpe dem Noget, da forekommer det mig, at man skulde indskrænke sig til dette ene Middel; thi det kunde være, at det i nærværende Tid kunde have nogen Indflydelse; men at dele Summen imellem en heel Deel Kjøbstæder og imellem

forskjellige Middel i disse forskjelliges Kjøbstæder, forekommer mig at være saa lidet hensigtsmæssigt, at jeg ikke kan troe, at der vilde komme videre gavnlige Virkninger af Bevillingen. At den ringere Tilstand, hvori Kjøbstæderne bestinde sig, eller den Misstemning, som der lægges for Dagen, skulde kunne afhjælpedes, og at der skulde kunne raades Dob paa den ved at anlægge technische Skoler, forekommer mig at henfalde under det Ordprog: „Mens Græsset groer, bjer Hovsemøer“. Vil man indrømme Noget til dette Middel, da troer jeg, at man ikke skal vedtage de to Underendringsforslag; men jeg indrømmer, at da jeg ikke har været med at stille Forslaget, er jeg mindre berettiget til at give Raad end de Herrer Forslagsstillere.

Jeg har stillet et Forslag under Nr. 6 om, at Posten A. 1. 2. nedsettes med 2,000 Rb. Denne Post angaaer det Tilskud, der skulde gives af Staten for at lette danske Producenter at faae deres Frembringelser udstillede paa Verdensudstillingen i London. Jeg har allerede ved denne Sags første Behandling udtalt, at jeg mener, at det ikke under nærværende Forhold lader sig gjøre at modsætte sig den hele Sum, og det, jeg har foreslaaet, angaaer derfor kun et Par Poster, som jeg anseer for at være aldeles overflødige. De 1,200 Rb. af denne Sum ere bestemte til derfor at anskaffe en Afstøbning af en Frise af Thorvaldsen, der skulde overføres til Udstillingsbygningen i London. Derom vil jeg blot sige, at dersom det skal være for at gjøre Thorvaldsen bekjendt, troer jeg, at man kan spare sig Uleiligheden, idet jeg mener, at han er bekjendt nok, og det sees ogsaa af Motiverne, at der ogsaa i London findes en Mængde af hans Arbejder. Af den Grund synes det allsaa overflødigt at sende Frisen derover, og skulde det være af en anden Grund, der ikke udtrykkelig er udtalt, mener jeg, at man uden Betænkelse kan lade det bortfalde. De 800 Rb. ere Rejsegodtgjørelse til en Mand, der skulde sendes derover for at opstille de herfra sendte Sager.